

Raduj się Jerozolimo i wszyscy, którzy ją miłujecie...

Drodzy Bracia i Siostry,
Wierni Kościoła warszawskiego!

W historii liturgii wielkopostnej dzisiejsza niedziela jest nazwana Laetare – radujcie się! Msza święta zaczyna się od słów przypominanych w tytule listu. Odnosimy je dziś do nowego Jeruzalem, do nieba, w którym Bóg w Trójcy Świętej Jedyny – bogaty w miłosierdzie – oczekuje na wszystkich zbawionych przez Jego łaskę. Bóg oczekuje zawsze. Tę prawdę przypominają nam szczególnie Święta Wielkanocne, w których przechodzimy przez mękę i śmierć Chrystusa do Jego i naszego zmartwychwstania. Dla chrześcijanina jest to najgłębszy powód do radości. Przygotowujemy się do tych świąt, przeżywając Wielki Post. Dzisiejsze „radujmy się” jest wyrazem bliskości Wielkanocy.

1. Trzeba, aby wywyższono Syna Człowieczego – mówi w dzisiejszej Ewangelii Pan Jezus do Nikodema. „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3,16). Kochający Bóg posyła Syna na świat nie po, aby świat potępił, ale zbawił.

Sąd Jezusa polega zaś na tym, że On przyszedł na świat jako światło, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność i uciekają od światła, bo chcą ukryć swoje uczynki. Wydaje się, że chcą uciec od Chrystusa, który jest „światłem świata”, drogą naszego zbawienia i życia. Jakże ponadczasowe i aktualne są słowa naszego Zbawiciela. Świat, odchodząc od Chrystusa, chce wprowadzić swoje – jak często słyszymy – standardy nowoczesności. Takie, jak nowocześnie pojmowane małżeństwo i rodzina, prawo do aborcji na życzenie; tak jakby człowiek miał prawo do decydowania o ludzkim życiu u jego początku czy w starości. Wobec takich oznak nowoczesności, katolik powinien zachować dystans, powinien zachować postawę zgodną ze swoim dobrze uformowanym sumieniem. I nawet gdyby prawo stanowione na coś takiego zezwalało, nie tylko nie musi, ale nie wolno mu z niego skorzystać. Wspominam o tym otwarcie, gdyż przychodzi czas, w którym świadectwo życia chrześcijan będzie niezwykle ważne i podstawowe w życiu Kościoła. Nikt nas nie może zmuszać do działania wbrew swojemu sumieniu. Natomiast jako chrześcijanie domagamy się uwzględniania i poszanowania głoszonych przez Kościół zasad wynikających z Ewangelii i nauki Kościoła. Mamy też nadzieję, że w coraz bardziej pluralistycznym społeczeństwie będą szanowane uczucia religijne wierzących i będzie zapewniona swoboda głoszenia Ewangelii – słowem i

świadcstwem życia.

2. O takim nowym podejściu do ewangelizacji przypomina nam ciągle papież Franciszek. Chodzi o to, by wszyscy w Kościele podejmowali zadanie głoszenia Ewangelii w imię słów Chrystusa: Idźcie na cały świat i nauczajcie wszystkie narody (Mk 16,15). Wszyscy to znaczy nie tylko biskupi i kapłani, zakonnicy i zakonnice, ale wszyscy ochrzczeni Kościoła. To zaangażowanie jak największej liczby świeckich w życie Kościoła – diecezji i parafii – jest warunkiem brania większej odpowiedzialności za Kościół i świat. Jest też warunkiem obecności Ewangelii i nauki Kościoła w życiu rodzin oraz we wszystkich miejscach, gdzie człowiek pracuje i uczestniczy w przemianie świata. Także w przestrzeni społecznej i politycznej jest miejsce na świadectwo chrześcijan przez postępowanie zgodne z sumieniem. A przecież tam też jest ogromna liczba katolików, ludzi ochrzczonych, pełnych najlepszej woli do przemiany świata i przemiany warunków życia człowieka w duchu poszanowania dla godności człowieka i troski o dobro wspólne.

3. Niewątpliwie idą, i to szybko, nowe czasy dla świata, Europy, Polski, ale też dla Kościoła. Potrzebne jest – mówiąc językiem błogosławionego kard. Wyszyńskiego – nowych ludzi plemię. Potrzeba zatem nowego spojrzenia na formację młodzieży i średniego pokolenia. W duchu odpowiedzialności za swoje małe ojczyzny, za Polskę i za świat globalny, za nasze dziedzictwo kulturowe będące gwarancją tożsamości narodowej. Potrzeba tej nowej formacji ludzi Kościoła i nowej ewangelizacji. W tym miejscu raz jeszcze wracamy do papieża Franciszka. Z innego kontynentu 11 lat temu został wybrany na Stolicę Piotrową. Przyniósł nowe doświadczenie Kościoła powszechnego, ubogacając go, jak każdy następca św. Piotra, swoim doświadczeniem, często innością spojrzenia. Ożywił wiele, koncentrując się na głoszeniu Ewangelii wszystkim i przez jak największą część Kościoła – Ludu Bożego. Może czasem nie nadążamy za Nim, może czasem burzy nasze stereotypy, że Kościół jest tylko polski i europejski. A Kościół jest w całym świecie i posłany do całego świata. Uczmy się przyjmować Jego świadectwo Ewangelii. Do tego potrzeba nam świadków, zarówno współczesnych, jak i tych z niedawnej historii archidiecezji i Polski.

W tym miejscu przywołuję dwóch błogosławionych bliskich naszemu Kościołowi i sercu. 40 lat temu poniósł śmierć męczeńską błogosławiony ks. Jerzy Popiełuszko. Jest świadkiem życia i męczeństwa za wiarę, za prawdę, za godność człowieka i godność ludzkiej pracy.

Beatyfikowany 6 czerwca 2010 roku. Dziś, gdy prawda staje się własnością każdego człowieka i brakuje odwagi w dochodzeniu do niej, jakże aktualne jest świadectwo męczennika z Żoliborza. Również błogosławionemu prymasowi kard. Stefanowi Wyszyńskiemu, beatyfikowanemu w 2021 roku, bliskie były sprawy nauki społecznej i los człowieka w rodzinie i pracy. Był świadkiem miłowania Kościoła powszechnego i Kościoła w Polsce, świadkiem kultu Matki Bożej w Kościele. Świadkiem miłości do Polski, naszej Ojczyzny. Jego nauczanie i życie są aktualne w obecnym czasie.

Bracia i Siostry!

Uczyńmy tych wielkich patronów przewodnikami naszego życia. My wszyscy, którym leżą na sercu sprawy Kościoła, rodziny, parafii, wiosek i miast, w których żyjemy i pracujemy. Wszyscy, dla których bliskie i ważne jest dobro Polski i jej pomyślność w Europie i świecie.

Na zakończenie zapraszam wszystkich chętnych, a szczególnie mieszkańców Wilanowa, Ursynowa i Mokotowa, do Świątyni Opatrzności Bożej na uroczystą Eucharystię sprawowaną w intencjach Kościoła i papieża Franciszka w 11. rocznicę Jego wyboru na Stolicę Piotrową.

Zapraszam również przedstawicieli wspólnot, organizacji i ruchów z całej archidiecezji. Będzie to Msza święta z udziałem Episkopatu Polski, na którą zaprasza przede wszystkim Nuncjusz Apostolski w Polsce w najbliższą środę, 13 marca o godz. 18.00.

Życząc wszystkim owocnego przeżycia Wielkiego Postu i oczekując na spotkanie w Świątyni Opatrzności Bożej, z serca błogosławię W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

† Kardynał Kazimierz Nycz
Arcybiskup Metropolita Warszawski